

1981
 Ined. över Rom, 13:8-10
 vid a) Mattarvårsguds-
 tjänst under fortbild-
 ningens för första
 Olof ^{avsnitt 17-87}
 [Fagerlunds kyrka 27/8]
 kyrkm. i Djurs-
 holms kapell Sönd. 13
 sept. (= 13 s. e. 1700)
 s. I har Rom, 13:8-10 sä-
 som III ärs. oflöresäp-
 sext).

Psalmer läs säson
 421:1-3 ① Epistel 1 Joh. 4:
 "evangeliet i Johannes" 7:10
 (= 11 ärs. ofl.)
 332:4-6 ② Ev. Mat. 5:43-48
 "evangeliet i Matt. 5"
 (= 11 ärs. Flüggen Bön)
 66:1-2 ③ Predik. ledart
 Rom. 13:8-10
 (= III ärs. ATL)
 99:1-3 ④ Rom. 13:8-10
 (= 11 ärs. 48.)
 40:4-5 [ej "Inshymnen"]

Det finns ett brev i Romarna. ①
 ut i. är beryktat, Rom. 13"
 "överheten här inte svaret för ynnis
 "om all överhet underkänns!"

När aposteln Paulus, i det be-
 riktade 13: de kyrkligt en Ro-
 marer, har reorganisert för
 tur en kristen ska bete sig som
 samhällsmedlem - det är där
 han säger att man ska "lyda
 överheten" - då menar han:
 "Här har jag nu literat i vissa
 plikten som man till minsta
 punkte kan fullföra, här kan
 du vara perfekt och utan
 skuld - lagen ^{skall} ~~skall~~ ^{skall}
 gett att glämma sig, ingen-
 ting! Ge alla vad ni är skyld-
 iga att ge, ge åt var och en
 det han ska ha: Skatt, tull,
 respekt, ärorhet! "med ett par satser,
 och det är vad det i ^{skall} ~~skall~~ ^{skall}
 hand. I ska inte i skuld till

2 Mågor, storm i er kärlek
full varandra. Ty den som
iaktar sin medmänniskas kan
har uppfyllt lagen. Både
"Du skall icke tryta ett äh-
tenskap" "Du skall icke
dräpa" "Du skall icke
sejåla" "Du skall icke ha
begär" och alla andra
luse ammunfittas ja i det
ordet "Du skall hjälpa
din nästa som dig själv".
Kärleken välar inte din
nästa något ont. Kärle-
ken är — alltså — lagen
i dess fullhet" (Rom.
13: 8 — 10 i den nya
Sveenska översättningen).
Tio år af församlingens
år 13 S. e. Prof.

God, skriv dem ord i väns-
kärlek!

3
Man behöver i bland
stamma och tesimor s. s. "Det här,
som jag nu gör, det är väl lag-
ligt?" Särskilt människor som
arbetar offentligt i samhället, och
som kanske gör det under kont-
roller med andra myndigheter
vara förtviga och se till att in-
te bli utmärkt, och kan rik-
tas emot dem. Och det är inte
framtid att leva så, att vara
förfri — det går utmärkt.
Det ~~är~~ innebär att
jag inte har någon skuld. Pau-
sus kräver detta av de hvar.
ni i Rom, i huvorstaden, dessa som
har den högsta myndigheten i ri-
ket alldeles i syns s. s. "Ge åt alla
— åt tullvärd, skattemyndigheten osv.
— vad ni är skyldiga att ge dem,
men icke mer!" "Se till att ingen ska
ha minsta lilla svårsak att se —"

④

märka mi!

Sedan tar hays ord en (hur när ord) ~~part~~ ~~ögar~~

egen-dömlig värdniss, har det gä-
ler kärlek till medmänniska, där
kan man aldrig bli utan skuld, där
är man ständigt skyldig. Det är
underligt: vi befinner oss, ocken här,
i ett rent jordiskt sammanhang, när
vi stetos ögnen, vinnis vi medmänni-
skornas ansikten vi väl turade.
Nu de är ^(dessa människor i en yttre värld) med alla sinnen,
egen-dömlighet. Aldris ^{det} har, i en
utan skuld, alltid väntas något som
jag inte ger. Överallt, hos någon, en
glädje som skänker, för min skull,
alltid ett ansikte som hade varit
nat lyor — or, jag hade varit
ansvarigt. Jag. Att på ett jor-
diskt område (i förhållande
till lagen paragrafer) vara
totalt oskyldig, absolut fel

⑤

fri, och såvälvis, på ett
anses lika jordiskt som
reide (i förhållande till män-
niskorna, jag. mäster), alltid
vara skyldig något — och
inte kunna ge det, icke
ge nog, det är en egen-
dömlig skuldsel. Andä kär-
het vi i en delta, det är en
erfarenhet vi tar i oss oss.
Lagparagraferna, de är ~~alla~~
~~de~~ seramma. För om alla
dem paragrafer tar vi här
stå skuldfria inför. An-
siklena, människans ansikten,
som flimrar för oss i vårt
ansikte, de är olika: var och en
av oss har sina ansikten att
minnas — ~~alla~~ i syn ~~alla~~
är skuldfri. —
Nu kommer där-
för att Paulus säger: ~~alla~~
Helar

(6)

Lagen, Summan av
 allt i lagen, liksom i detta
 enda förhållande, relationen
 men till nästan. Redan den
 gammaltestamentliga lagen talas
 ju i bud efter bud, om när-
 kan, "den närmaste", men den
 frams ~~är~~ i alla fall närmst och
 mot Gud och Guds namn, och
 det står i början, "den första
 talans bud", som det heter
 i katekesen. Därför sämman
 tas i evangelierne "lagen och
 profeterna i två bud: "Den
 skall älska Herren din Gud...
 - och det är ~~ett~~ älska Gud,
 "allt hjärta", "allt själ", "Först där-
 efter" kommer ~~ett~~ bud som är
 detta Gt: "Du skall älska
 din nästa som dig själv".

Men Paulus — och
 det är ju han som underlinnar

Paulus. (7)

oss här; Resten ~~han~~ sätter
 hela lagen, hela, men en en-
 da sats, nästan, medans han
 det gör han här, i Rom. 13: ~~9:10~~
 del gör han i Gal. 5:14. ~~13:10~~
 "Lagens fullhet ligger i ett bud,
ett: "Du skall älska din nästa så
 som dig själv."

"Men ~~du~~ ~~skall~~ ~~älska~~ ~~din~~ ~~nästa~~ ~~så~~
 som dig själv." Kär frimst. Ent
 världspåbud, full av folk,
 och den är hela lagen.
 Du behöves inte läsa Bibeln
 för att få lag! Tåröja
 gå ut i världen, så träna
 med lagen över dig. Och
 det är Guds lag, den ropar
 ut från dessa ämnen, som
 är men — i detta ögonblick — se
 för ~~du~~ ~~är~~ ~~inte~~ ~~av~~ ~~och~~
 värdet, värdar till oss och
 närmst.

De nytestamentliga breven

(8)

regnmen, på somliga ställen, långt
bort av firmamenterna (de kal-
las med ett lart ord för "paranis").
"Välkommen den 2. för fjölde år ve-
dergåll inte ut med ont, ge
åt den som ber dig... osv. Sex
är närhugt ~~de~~ tus lite or
allt detta o. handlar om "en-
dahl" eller om kett o. jof gis
i stället, för mis spå. För-
maningarna, (de) hichan in s oss,
i en bestämt riktning varje
gång, de ger oss en sljuts :
"Ge dig icäs, ge dig icäs - bio-
mednkan, där finns du nå-
got - en nöl. Där har du ett
jobb som ger dig fullt upp at gör!
— ~~Det har~~ ^{gride} så i kyrkan
historia, at den ~~de~~ "för-
maningar" ~~de~~ ^{eller} placeras i
~~de~~ episteltexterna, som man
förh i världen medibedi

(9)

över i morgon på stjärstan,
i "otbesögen" (det var otta varje
söndas). Vi vet också ~~att~~ ^{han} Man-
ten Luthers predikare över ~~den~~
Cetera. "Nu kommer vi till
gärningarna" som han. "Och des-
sa gärningar, de är inte våra. Vi
ska inte tänka ut dem för at
bli "bättre" av dem. Gär-
ningarna kan - om de är goda
- aldri bli gärningsöden som
härfes på oss. De gärningar,
som berättas i "epistlar", de
är gärningsöden som ligger där
och sch kan adress de ska
ing, de ska hickas till mest-
men och ha ena där, stam-
tor. Det är det ena som
Luther säger om förmaningar.
NT. Det andra är minst lika
viktigt - kanske viktigare.

10

Rent spåkligt är dessa
 ymnings moraliska reg-
 les handlingar som bär
^{aktiva} ~~aktiva~~ stäm
 jag i gäns för att göra nå-
 got. Men om jag lygmar
 nogar, siter där på sövleps-
 Marpen, i otlesalgen, och
 lygmar, då tecknar dessa

samma ord, ymningsoms
 de ^{tecknar} ~~tecknar~~
 tecknar en härniska

som fabliskt gör allt det
^{alla}
 La ja som har gjort
^{sammans} ~~bild~~ av Jens drivten, här i
 viltvinklet.

"Väl, ma den o. frifige
 eder" - korfärderna och
 mit, korfärderna - ^{brin} ~~ordet~~: "För-
 lät den, de och inte valde
 gör!" - "bedräglig och
 ont med ont", hela Jen
 vändning i Jerusalem de

11

siste vecken: Och så går det
 hela vejan, ord för ord:
 det i brode vara moraliskt
 lygferdrast (och som akt-
 på är dett), det celis, på
 samma gäns, en berkiv-
 Nio av händelser som han
 ijt men, i. han fält ge-
stelt: hitt och blod, nere
 i detta rimmel av händelser
 och Mer som vi lever
 i ne.

Kärleken, som elir
 Paulus i vår teet är "La-
 gen i dess fullhet", kär-
leken er vi främför oss,
 den är för verklige, vi er
 den för er vi främför oss.
det, ut sätter främför oss
yttera för er vi främför oss
inda inte lyg här
 att vara och den ÄR,

12

Kärlek, alltså ~~NÄM~~
precis det som vi kom-
mer till korta inför, ut-
spränd ⁽ⁱⁿ⁾ till sista droppen
av liv - och ⁽ⁱⁿ⁾ till sista blick-
blicket.

Man blev inte "skyllad"
något, när det gällde att ge
Allan vi är skyldiga. Vi bet
att vi är skyldiga, vi vet
att vi inte har gjort vad
vi borde ge. Vi kan inte
påstå att vi står skyldiga
inför bilden av Hobom
den Utgivne.

När vi klart ser
dessa och inte börjar att
^(som jag gör) försvara oss, då är vi ^(en självtvivelaktig) inne
"Stortfermolet". Och naturligt
är vi, för oräddighetens
skull, samt apokalyptiska
i våra hjärtan. Vi är som

13

^(var) apokalyptiska på lägenhets-
gens nivå. då han
hade gått vägen ~~eller~~ till
skulle och var död, medan
de hade flytt och levt.

7 detta apokalyptiska märker
~~en~~ ^{just} där - Skapar Gud nytt.

På Grotte dagen väjde ~~de~~
Jesus sig, Serunde, ~~och~~
~~om~~ ^{och} mötte dem.
Talade till dem som hade
flytt, ⁽ⁱⁿ⁾ till dem i Blod
nytt liv. Det kallas ut-
giv.

vi" och det blev genom ett
ord som heter "evangelium"
^(från evankelios) och som är utstätt till att

Gude i vänter så länge vänt-
den står, ordet som flytter
av skullen så att den inte

läggare ^(där) tiller oss
och ^(för) att ständigt ^(och) detta
flyttar. Detta är utgivningen
~~och~~ ^(och) Begär du dina
synden förkättere, för som

14) Kristi skull, då är, ~~och~~
i kraft av Guds ord
och lifte, fast och evigt,
att Gud av nåd förlåter
dig alla dina synder, och
denas dina synders
förlåtelse Förlåtelse jag
dig, på vår Herres, Jehu
Kristi, befallning, i
Faderns och Sorens och den
Helige Andes namn. Amen.

Ära vare Fadern och
Sonen och den Helige
Ande, som var och är
och förbliver en sän
Gud, från evighet till
evighet. Amen.

15

Att försöka att motstå
den gåvan är vi här, i ~~den~~
Hälsningens gudstjänsten.
Låt oss bedja.

Gud, vi kommer inför dig
med allt som vi icke kan göra.
Vi kommer med allt det som
saknas i vårt liv - och som
därför saknas i andra män-
niskors liv, dessa som mötte
oss och icke fick vid vi
trova ha givit dem. ~~De~~
ras Gud. ~~De~~ dem ~~och~~ ~~giv~~
^{och} ~~dem~~ ^{och} ~~och~~ ^{och}
~~dem~~ ^{och} ~~och~~ ^{och}
dem, ^{och} ~~och~~ ^{och}
vår våra samvetan för fem
kristi skull och tag oss, på
nytt, i tro för ~~och~~
arbete och gåvan i din
värld. Amen.